

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K3-17Csp/356/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522205471
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7522205471.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou, v spore žalobcu: UBC 2020, k. s., so sídlom kancelárie Zelinárska 6, Bratislava, značka správcu S 2009, ako správcu úpadcu spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze, IČO: 50 052 560, so sídlom Plynárska 7/B, Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpeného advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s. r. o., IČO: 36 807 915, so sídlom Plynárska 7/A, Bratislava proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 3.963,92 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný z a p l a t i ť žalobcovi istinu vo výške 3.963,92 eura, úrok vo výške 1.865,55 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.531,92 eura od 30.09.2022 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 117,84 eura od 16.08.2019 do 24.10.2019, zo sumy 75,31 eura od 25.10.2019 do 28.11.2019, zo sumy 117,84 eura od 16.09.2019 do 28.11.2019, zo sumy 75,31 eura od 29.11.2019 do 17.01.2020, zo sumy 55,31 eura od 18.01.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.12.2019 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.01.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.02.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.04.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 od 16.08.2020 do zaplatenia zo sumy 117,84 eura od 16.09.2020 do zaplatenia zo sumy 117,84 od 16.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 od 16.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.04.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.05.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.06.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.07.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.08.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.09.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.10.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.11.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.12.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.01.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.02.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.03.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.04.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.05.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.06.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.07.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.08.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.09.2022 do zaplatenia, náklady vo výške 17,- eur to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,40 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25. júla 2022 a opravenou podaním doručeným súdu 04.08.2023 z dôvodu zrejmej nesprávnosti v dátume sa spoločnosť Silverside, a. s. (ďalej len "pôvodný žalobca") domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu istiny vo výške 3.963,92 eura, sumu zmluvných úrokov vo výške: 1.865,55 eura, sumu zmluvnej pokuty vo výške: 632,76 eura, zákonný úrok z omeškania vo výške: 5 % p.a. zo sumy vo výške 2.356,80 eura od 12.04.2022 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške: 5 % p.a. zo súm omeškaných splátok úveru nasledovne zo sumy 117,84 eura od 16.08.2019 do 24.10.2019, zo sumy 75,31 eura od 25.10.2019 do 28.11.2019, zo sumy 117,84 eura od 16.09.2019 do 28.11.2019, zo sumy 75,31 eura od 29.11.2019 do 17.01.2020, zo sumy 55,31 eura od 18.01.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.12.2019 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.01.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.02.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.04.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 od 16.08.2020 do zaplatenia zo sumy 117,84 eura od 16.09.2020 do zaplatenia zo sumy 117,84 od 16.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 od 16.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.04.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.05.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.06.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.07.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.08.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.09.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.10.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.11.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.12.2021 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.01.2022 do zaplatenia, zo sumy 117,84 eura od 16.02.2022 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania 5 % p.a. zo sumy zmluvnej pokuty vyčíslenej k 15.03.2022 vo výške 456,89 eura od 12.4.2022 do zaplatenia a sumu vynaložených nákladov vo výške 17,- eur a nahradiť mu trovy konania.

2. V žalobe ďalej uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 02.10.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 892503864 (ďalej aj len "Zmluva"), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4.500,- eur so zmluvným úrokom vo výške 19,45 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať prostredníctvom pravidelných mesačných splátok v počte 60 vo výške 117,84 eura. Z dôvodu, že žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania, žalobca upomienkou č. 1 z 22.01.2019 a z 22.02.2019 a z 22.03.2019 vyzval na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov a súčasne upozornil, že si uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Následne, dňa 19.04.2019 a 19.08.2019 pôvodný žalobca výzvou označenou ako „Posledná výzva“ vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne ho (okrem iného) upozornil aj na možnosť zosplatnenia celého úveru.

Keďže žalovaný sa so splácaním úveru dostal do omeškania, vzniklo pôvodnému žalobcovi v zmysle čl. IX. Zmluvy právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10,00 % ročne z dlžnej sumy nezaplatennej splátky úveru od prvého dňa omeškania a v zmysle čl. II. Zmluvy aj právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy nezaplatennej splátky úveru od prvého dňa omeškania. Oznámením o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy z 15.03.2022 pôvodný žalobca oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu v súlade s čl. IX. bodom 3. Zmluvy zosplatnil úver a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 6.531,26 eura. Pôvodný žalobca mal za to, že z dlžnej sumy zosplatneného úveru mu vzniklo právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10,00 % ročne, ako aj zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne, a to od prvého dňa omeškania, ako aj právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bola vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru od prvého dňa omeškania.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pôvodný žalobca v žalobe označil a súdu predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 892503864 z 02.10.2018, Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby – spotrebiteľov, účinný od 1. júla 2018 a osobitne podpísaný žalovaným dňa 02.10.2018,

Upomienky s fotokópiou poštovej doručky, Poslednú výzvu s fotokópiou poštovej doručky, Platobnú disciplínu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 892503864 a Predžalobnú výzvu na zaplatenie a oznámenie o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 892503864 z 15.03.2022 s fotokópiou poštovej obálky.

4. Dňa 29. septembra 2022 bolo v Obchodnom vestníku č. 187/2022 pod č. K056351 zverejnené uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 22. septembra 2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vo výroku I. rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze (t.j. pôvodného žalobcu). Následne, dňa 10. októbra 2022 bolo v Obchodnom vestníku č. 194/2022 pod č. K058318 zverejnené uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo 4. októbra 2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I vo výroku II. rozhodol o tom, že do funkcie správcu ustanovuje JUDr. Jaroslava Jakubča.

5. Keďže na majetok žalobcu bol po podaní žaloby vyhlásený konkurz. Súd vyzval správcu konkurznej podstaty v súlade s § 47 ods. 1 a ods. 4 z.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii na podanie návrhu na pokračovanie (vyjadrenie súhlasu s pokračovaním) v tomto konaní, a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Podaním doručeným súdu 28.03.2023 žalobca navrhol pokračovať v predmetnom súdnom konaní a vyjadril súhlas s pokračovaním v predmetnom súdnom konaní.

6. Na výzvu súdu z 29. mája 2023 k platnosti dojednania o zmluvnej pokute a k splneniu povinnosti spočívajúcej v posúdení schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver reagoval žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu 22.6.2023. V prílohe vyjadrenia žalobca ako správca úpadcu predložil súdu uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 22. septembra 2022, sp. zn. 31K/25/2022, uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo 4. októbra 2022, sp. zn. 31K/25/2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/70/2019-207 zo 14. novembra 2019, Žiadosť žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru z 1. októbra 2018, Výsledky dopytu do Spoločného registra bankových informácií i Nebankového registra klientskych informácií, Správu z registra úverov, Správu z Registra insolvenčných, fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného, fotokópiu preukazu poistenca žalovaného, potvrdenie pracovného pomeru a potvrdenie zamestnávateľa o príjme zamestnanca, výplatné pásky žalovaného za 6-8.2018, Výpis z bežného účtu žalovaného v E. F. za obdobie august 2018.

7. Dňa 04.05.2023 bolo v Obchodnom vestníku SR č. 85/2023 pod číslom K024068 zverejnené Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.04.2023, sp. zn. 31K/25/2022), ktorým Okresný súd Bratislava I vo výroku II. rozhodol o tom, že do funkcie správcu ustanovuje spoločnosť UBC 2020, k. s., so sídlom kancelárie: Zelinárska 6, 821 08 Bratislava číslo správcu: 2009.

8. Vo vzťahu k zmluvnej pokute mal žalobca ako správca úpadcu za to, že táto bola v Zmluve dojednaná plne v súlade so zákonom. Odkazujúc na čl. IX. ods. 2 Zmluvy, vyvodil, že uplatnená výška zmluvnej pokuty je v súlade s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, podľa ustanovenia § 3a ods. 1 ktorého sankcie za omeškanie spotrebiteľa súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia. Berúc do úvahy, že sadzba zákonného úroku z omeškania je vo výške 5,00 % ročne, a teda trojnásobok tejto sadzby je 15,00 % ročne, pričom sadzba zmluvnej pokuty je uplatňovaná vo výške 10,00 % ročne, nemožno podľa žalobcu ako správcu úpadcu dospieť k záveru, že požaduje úroky z omeškania a zmluvnú pokutu v neprimeranej výške. Premietnuc ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka na Zmluvu, konštatoval, že zmluvná pokuta bola dojednaná písomne (čl. IX. ods. 1, ods. 2 a ods. 4) a bola určená výška pokuty. Poznamenal, že Občiansky zákonník nezakazuje dojednanie zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute sa nenachádza ani vo výpočte neprijateľných podmienok, pričom aj Najvyšší súd Slovenskej republiky judikoval (v rozsudku z 30. mája 2018, sp. zn. 3 Asan 5/2017), že dojednanie zmluvnej pokuty vo formulárových a spotrebiteľských zmluvách je prípustné. Podľa názoru žalobcu ako správcu úpadcu, reflektujúc ustanovenia Občianskeho zákonníka a judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, možno uzavrieť, že zmluvnú pokutu je možné v spotrebiteľskej zmluve dojednať, táto (výška zmluvnej pokuty) však nesmie byť neprimeraná. V posudzovanej veci mal pritom za to, že dojednanie zmluvnej pokuty je primerané, o čom podľa neho svedčí, že čl. IX. ods. 2 Zmluvy doslovne kopíruje príslušné ustanovenia vyššie označeného nariadenia vlády, a teda je jednoznačné, že takéto dojednanie zmluvnej pokuty je primerané a nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na podporu záveru o primeranosti zmluvnej pokuty dojednanej

v zmluvnej dokumentácii pôvodného žalobcu žalobca ako správca úpadcu odkázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/70/2019-207 zo dňa 14. novembra 2019.

Na margo úroku z omeškania požadovaného zo zmluvnej pokuty vo výške 5,00 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty vyčíslenej ku dňu zosplatnenia úveru, vo výške 456,89 eur od 12.04 2022 do zaplatenia žalobca ako správca úpadcu uviedol, že ide o dva rôzne právne inštitúty, keďže zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a úrok z omeškania zákonným dôsledkom omeškania. S ohľadom na uvedené zotrval na podanej žalobe v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty, ako aj úrokov z omeškania zo zmluvnej pokuty.

9. V súvislosti s posúdením schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať požadovaný spotrebiteľský úver žalobca uviedol, že žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru prostredníctvom Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru ktorej súčasťou boli aj žalovaným poskytnuté informácie v rozsahu identifikačných údajov, rodinného stavu, adresy trvalého a prechodného pobytu, typu bývania, dosiahnutého vzdelania, počtu osôb, vo vzťahu ku ktorým má žalovaný vyživovaciu povinnosť. Žalovaný ďalej žalobcovi poskytol údaje, v zmysle ktorých bol v uvedenom čase zamestnaný a o výške priemerného čistého mesačného príjmu. Vyjadril sa k minimálnym a dopytovaným výdavkom. Voľné zdroje žalovaného tak predstavovali sumu vo výške 198,61 eura. Žalovaný súčasne čestne vyhlásil, že na jeho majetok nebol vyhlásený konkurz ani povolená reštrukturalizácia, že nie je v omeškani s plnením svojich záväzkov voči iným veriteľom, že nie je politicky exponovanou osobou, že nie je vedený súdny spor alebo iné súdne alebo administratívne či iné konanie, ktoré by mohlo ovplyvniť schopnosť plniť záväzky zo záväzkového vzťahu so žalobcom, a že všetky uvedené skutočnosti v Žiadosti a jej prílohách sú úplné a pravdivé, že nezamlčal žiadne skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie Žiadosti, a že si je vedomý, že poskytnuté informácie slúžia žalobcovi ako podklad na posúdenie jej schopnosti splácať požadovaný úver. Žalobca vyhlásil, že vyhodnotil všetky údaje a dokumenty, ktoré mu boli predložené žalovaným prostredníctvom Žiadosti pred uzavretím Zmluvy v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Na preukázanie tvrdení, uvádzaných žalovaným v obsahu Žiadosti, žalovaný spolu s touto predložil žalobcovi svoj občiansky preukaz, preukaz poistenca, výplatné pásky a zmluvu o účte. Žalobca uzavrel, že na základe informácií uvedených v Žiadosti, ako aj na základe dokumentov, ktoré mu žalovaný poskytol pred uzavretím Zmluvy, mal za preukázané, že skutočnosti uvedené v Žiadosti sú úplné, presné a pravdivé. Poukázal na to, že napriek tomu vykonal aj vlastné šetrenie prostredníctvom informácií z príslušných databáz, a to dopytom do Registra úverov a Register insolvenčných. V čase posudzovania Žiadosti žalovaný pravidelne disponoval voľnými zdrojmi vo výške 198,61 eura mesačne. S ohľadom na uvedené zhrnul, že jeho povinnosť ako veriteľa pred poskytnutím úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa - žalovaného splácať požadovaný spotrebiteľský úver bola splnená. Na preukázanie uvedeného predložil žalobca všetky spomínané listinné dôkazy.

10. Žalovaný nevyužil svoje právo a k žalobe ani jej prílohám, ktoré mu vrátane podania žalobcu z 18. októbra 2022 boli doručené postupom podľa § 167 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach i výzvou v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie sa k podanej žalobe do vlastných rúk dňa 10. mája 2023 a to cestou zamestnávateľa, sa v súdom určenej lehote ani po jej uplynutí nevyjadril a v spore nepoužil ani žiadne prostriedky procesnej obrany.

11. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 11. septembra 2023. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, avšak dostavil sa jeho právny zástupca, ktorý zotrval na žalobou uplatnenom nároku. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a neúčast' neospravedlnil riadne a včas. S ohľadom na uvedené, súd, vychádzajúc z ustanovenia § 180 CSP, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

12. Súd po oboznámení sa obsahom žaloby a písomných podaní i ústneho prednesu žalobcu, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 2.10.2018 uzavreli spoločnosť Silverside, a. s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Zmluvu o spotrebiteľskom úvere predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 4.500,- eur a záväzok žalovaného poskytnutý úver uhradiť spolu

s úrokom vo výške 19,45 % ročne, a to v 60-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 117,84 eura, splatných 15. deň v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 15.11.2019 (čl. I., čl. II. bod 1., bod 2. a čl. III. bod 1.). Z čl. XIV. Zmluvy, obsahujúceho Splátkový kalendár, vyplýva splatnosť každej zo 60-tich splátok, ako aj spôsob, akým sa jednotlivé splátky započítavajú na úhradu istiny a úrokov. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, uvedený v čl. II. bode 2. Zmluvy údajom 15.10.2023 sa zhoduje s dátumom splatnosti poslednej, v poradí 60-tej splátky, uvedeným v Splátkovom kalendári. V Zmluve (čl. II. bod 2.) bola ďalej uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len "RPMN") vo výške 20,88 %, odplata vo výške 19,45 %, ďalej údaj o priemernej hodnote RPMN 12,35 % a o výške úrokovej sadzby pre prípad omeškania žalovaného 5,00 % ročne, ako aj údaj o celkovej čiastke na zaplatenie vo výške 7.070,40 eura. Doba trvania Zmluvy bola určená na dobu určitú do 15.10.2023. V zmysle čl. IV. Zmluvy (Podmienky pre uplatňovanie úrokovej sadzby) sa dohodnutá úroková sadzba nemení po celý čas splácania úveru (fixná úroková sadzba). Vyčerpaný úver sa úročí na základe fixnej úrokovej sadzby až do jeho úplného splatenia.

Čl. V. Zmluvy (Ročná percentuálna miera nákladov a predpoklady použité na jej výpočet) ustanovoval, že ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa počíta podľa vzorca v prílohe č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch a na základe údajov platných v čase uzavretia tejto Zmluvy. Celkové náklady spotrebiteľa predstavujú súčet úrokov za úver podľa tejto Zmluvy (bod 1.). Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že úver je poskytnutý v deň poskytnutia úveru a v dohodnutej výške, úver sa až do jeho úplného splatenia úročí fixnou úrokovou sadzbou, zmluvné strany si riadne a v súlade so Zmluvou budú plniť svoje povinnosti a nedôjde k zmene splátkového kalendára (bod 2.). V čl. IX. Zmluvy (Upozornenie na následky nesplácania), bode 1., bode 2. a bode 4. bola dojednaná zmluvná pokuta tak, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12,00 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Dlžník berie na vedomie, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou peňažného záväzku dlžníka vzniknutého z tejto Zmluvy vzniká veriteľovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania ku dňu podpisu tejto Zmluvy predstavuje sadzbu uvedenú v čl. II., bode 2. Zmluvy. Výška sadzby úrokov z omeškania sa ku dňu omeškania dlžníka so splácaním svojich peňažných záväzkov môže zmeniť. Sadzba úrokov z omeškania bude v prípade vzniku omeškania dlžníka vypočítaná podľa pravidiel upravených v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení (bod 1.). Zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, t.j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, nasledujúce sankcie za omeškanie od nasledujúceho dňa nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (bod 2.). V prípade omeškania dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má veriteľ právo požadovať zaplatenie úrokov z omeškania vo výške určenej spôsobom podľa čl. IX. bodu 1. Zmluvy a právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12,00 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2. tohto článku sa použije rovnako (bod 4.).

Podľa Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby - spotrebiteľov, účinného od 1. apríla 2020 a osobitne podpísaného žalovaným dňa 02.10.2018, predstavoval poplatok za vystavenie Poslednej výzvy pri oneskorenej úhrade a oznámení možnosti odovzdať pohľadávku do mandátnej správy 4,- eurá a bol splatný zároveň s odoslaním upomienky.

Zo žalobcom dodatočne doručenej Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vyplýva, že žalovaný dňa 01.10.2018 požiadal žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 4.500,- eur, splatného za 60 mesiacov, a to za úrok vo výške 19,47 % ročne a pri RPMN vo výške 20,88 %. Navrhované mesačné splátky vo výške 117,90 eura mali byť splatné 15. deň v mesiaci. Celkovo mal žalovaný na úver zaplatiť 7.074,- eur. V Žiadosti žalovaný súčasne deklaroval, svoj osobný stav, vzdelanie, mesačný príjem jeho výšku ako aj mesačné výdaje. Podľa Výsledkov dopytu do Registra úverov ako aj Správy z Registra insolvenčných žalovaných nemal žiaden úver.

Právne posúdenie

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 20. júla 2020 (ďalej len "Obchodný zákonník"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa"), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a

spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

- finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie

iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 1 ods. 2 nariadenia odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

Podľa § 1 ods. 3 písm. a) bod 3. nariadenia odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok.

Podľa § 1 ods. 4 nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1 nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 21 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 46 ods. 1, prvá veta, časť pred bodkočiarkou, zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 29. septembru 2022, t.j. do 30. novembra 2022 (ďalej len "zákon o konkurze"), nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatené, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3a ods. 1, ods. 2 a ods. 3 nariadenia ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za

rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19. januára 2021 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

13. V sporovom konaní platí dispozičná a prejednacia zásada, kde je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

Podľa čl. 8 CSP sú strany sporu „povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.“. Rovnaké povinnosti ich zaťažujú aj v ďalšom priebehu konania (najmä § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“). V zmysle odbornej literatúry k výkladu ust. čl. 8 CSP: Povinnosť tvrdenia a bremeno tvrdenia Základnú procesnú povinnosť sporových strán predstavuje povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). V sociálnej koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore. Následkom je tak opätovne strata sporu pre neunesenie konkrétneho procesného bremena. Ak teda súd procesnú stranu „pristihne“ pri porušení povinnosti tvrdenia, je v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu oprávnený a povinný k tejto skutočnosti prihliadnuť a vyhodnotiť ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. Nástrojom materiálneho vedenia sporu v tejto súvislosti je oprávnenie a zároveň povinnosť súdu normatívne zakotvená v § 191 ods. 1. CSP za stredníkom - ide o oprávnenie a povinnosť starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd teda in concreto prihliadne i na nedodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia (t. j. substancovať ich pravdivo a úplne). Toto tzv. materiálne vedenie sporu je imanentnou súčasťou sociálnej koncepcie civilného procesu, ku ktorej sa Civilný sporový poriadok hlási.

Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno.

Dôkazná povinnosť rovnako predstavuje špecifickú procesnú povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana - nie je v tejto súvislosti správne uvažovať pri dôkaznej povinnosti len o žalobcovi. Inak povedané, dôkazná povinnosť nesíťha v kontradiktórnom spore len žalobcu. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. To znamená, že aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a tým pádom i dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovaného k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou

sporu. Vo všeobecnosti preto platí, že dôkaznú povinnosť a s ňou súvisiace dôkazné bremeno má v spore každý, kto dostojí svojej procesnej povinnosti tvrdiť.“(vid' CSP komentár Praha; C.H.BECK 2016, komentár k čl. 8 CSP).

14. Strana sporu musí v závislosti od skutkovej podstaty (hypotézy) relevantnej právnej normy tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy, na základe ktorých môže súd rozhodnúť v jeho prospech. Rozsah dôkaznej povinnosti je zásadne určený rozsahom povinnosti tvrdiť skutočnosti, pretože aby mohla strana nejakú skutočnosť preukázať, musí ju najprv tvrdiť. Základnou procesnou povinnosťou strany sporu je teda predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, následne toto tvrdenie preukázať. Nesplnenie povinnosti relevantne tvrdiť rezultuje do procesnoprávnej sankcie v podobe prehry sporu, čo vyplýva aj z dôvodovej správy k ustanoveniu § 150 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého „Navrhovaná právna úprava zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu.“

15. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 02.10.2018 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver v sume 4.500,- eur, ktorý sa zaviazal vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach Medzi žalovaným a žalobcom bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, avšak v danom prípade sa zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1. apríla 2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Žalovaný obsah Zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca používal vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov spotrebiteľom. Veriteľ poskytol úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú Zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z. z., pretože žalobca poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil a ani nepreukazoval. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 129/2010 Z. z..

16. Uzavretím Zmluvy došlo medzi žalobcom a žalovaným k vzniku záväzkového vzťahu, obsahom ktorého bola dohoda zmluvných strán navzájom si poskytnúť určité plnenia. V konaní bolo preukázané, že žalobca svoj záväzok splnil, keď poskytol úver vo výške 4.500,- eur, ako aj skutočnosť, že žalovaný napriek prevzatému záväzku poskytnutý úver splácať za podmienok dohodnutých v Zmluve, uhradil len časť dlžnej sumy.

17. Súd preskúmal, či uplatnenie v žalobe špecifikovaných nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch a v dotknutých ustanoveniach Občianskeho zákonníka, ako aj opodstatnenosť týchto nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. Zmluva bola platne uzavretá v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v zákonom predpísanej písomnej forme a súčasne obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované pod sankciou uplatnenia nevyvrátiteľnej domnienky bezúročnosti a bezpoplatkovosti na jej základe poskytnutého úveru ustanovením § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 uvedeného zákona a spĺňa atribúty prehľadnosti a zrozumiteľnosti. Zároveň, s ohľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 [písm. d), písm. g)] zákona č. 129/2010 Z. z., preskúmal aj správnosť a prípustnosť výšky RPMN uvedenej v Zmluve a zistil, že táto bola vzhľadom na predpoklady použité na jej výpočet v Zmluve správne vyčíslená a neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú v zmysle § 1a ods. 1 v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia. Podľa označených ustanovení nariadenia odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy

novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenej naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

18. Súd mal na podklade predložených listinných dôkazov za to, že v prejednávanej veci nie je na uplatnenie domnienky bezúročnosti a bezpoplatkovosti na základe Zmluvy poskytnutého úveru daný ani dôvod predvídaný ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobcom predložené listiny svedčia o tom, že veriteľ postupoval pred poskytnutím spotrebiteľského úveru so zákonom požadovanou odbornou starostlivosťou, keď údaje o finančnej situácii uvádzané žalovaným v Žiadosti v súlade s § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. preukázateľne overil vo vzťahu k výške príjmu výplatnými páskami a zároveň vykonal aj vlastné zisťovanie peňažných záväzkov žalovaného dopytom do viacerých zákonom predvídaných registrov. Veriteľ vynaložil odbornú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver [§ 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.], a to v rozsahu a kvalite predpísanej ustanovením § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z..

19. Súd sa ďalej zaoberal aj výškou samotnej odplaty, posudzujúc jej súlad s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré určuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov v spotrebiteľskej zmluve odkazom na vykonávací predpis - nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré stanovuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi vo vyššie uvedených ustanoveniach § 1a ods. 1 v spojení s § 1 ods. 4. S ohľadom na už konštatované je potom zrejmé, že v posudzovanom prípade ani odplata uvedená v Zmluve vo výške 19,45 % neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1a ods. 1 a § 1 ods. 4 nariadenia, čo znamená, že je v súlade so zákonom.

20. Žalovaný uvedené skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprel a v priebehu konania nepreukázal, že by pohľadávka žalobcu zanikla splnením alebo iným spôsobom, pričom žalobcom uplatnený nárok v časti istiny a zmluvných úrokov úveru vyplýva z ním predložených listinných dôkazov, súd považoval žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 3.963,92 eura (zodpovedajúcej rozdielu istiny poskytnutého úveru vo výške 4.500,- eur a sumy, ktorá bola z úhrad žalovaného v súlade so Splátkovým kalendárom obsiahnutým v zmluve započítaná na úhradu istiny) a v časti o zaplatenie zmluvných úrokov kapitalizovaných vo výške 1865,55 eura (zodpovedajúcej rozdielu medzi sumou zmluvných úrokov, ktorá by v zmysle Zmluvy prináležala veriteľovi pri riadnom splácaní úveru, a sumou ktorá bola z úhrad žalovaného v súlade so Splátkovým kalendárom obsiahnutým v Zmluve započítaná na ich úhradu) za dôvodnú.

21. Súd aj s ohľadom na vývoj judikatúry NS SR napr. sp. zn.2Cdo 115/2019, 8Cdo0237/2019, 2Cdo0241/2019, 9 Cdo024/2019... v otázke možnosti či nemožnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, konštatuje že je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

22. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia zároveň Najvyšší súd skonštatoval, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Z uvedeného je zrejmé, že zmluvný úrok z dlžnej istiny prináleží veriteľovi len po dobu trvania zmluvy.

23. Plnenie zo Zmluvy zo strany žalovaného bolo dojednané v splátkach, pričom termín splatnosti poslednej splátky bol určený na 15.10.2023 a bolo potrebné preukázať či došlo k účinnému zosplatneniu úveru pôvodným žalobcom. Žalobca v konaní preukazoval účinné zosplatnenie pohľadávky listinnými dôkazmi, a to Upomienkou č. 1 z 22.02.2019 s fotokópiou doručky, Upomienkou č. 1 z 22.03.2019 s fotokópiou doručky, Poslednou výzvou z 19. 4. 2019 bez fotokópie doručky, Poslednou výzvou z 19.08.2019 s fotokópiou doručky, Predžalobnou výzvou zo 15.3. 2022 a Platobnou disciplínou. V zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pristúpiť k

zosplatneniu úveru za predpokladu, že takéto oprávnenie veriteľa bolo zmluvnými stranami dohodnuté, že spotrebiteľ bol na uplatnenie tohto práva upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní, že od omeškania so zaplatením splátky uplynuli tri mesiace a že k realizácii tohto práva pristúpi do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. K uvedeným podmienkam pre zosplatnenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy pristupuje v prejednávacom prípade požiadavka, osobitne vyplývajúca pre pohľadávky zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere z § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a contrario v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a spočívajúca v hodnovernom preukázaní [§ 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.], že veriteľ vynaložil odbornú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver [§ 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.] v rozsahu a kvalite predpísanej ustanovením § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. Dohodu strán o práve veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok žalobca preukázal predložením Zmluvy, v čl. IX., bode 3. ktorej bolo dojednané oprávnenie pôvodného žalobcu v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od dlžníka (žalovaného) zaplatenie celej pohľadávky.

24. Bolo už konštatované vyššie, splnenie podmienky vyžadovanej pre zosplatnenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a contrario v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. mal súd na podklade v konaní predložených listinných dôkazov za spoľahlivo preukázané. Pri samotnej realizácii práva na zosplatnenie úveru však pôvodný žalobca postupoval spôsobom rozporným so zákonom. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v prípade záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv je povinnosťou veriteľa upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia takéhoto záväzku pred tým, ako k jeho samotnému zosplatneniu dôjde. Pre účinné zosplatnenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy sa teda vyžadujú dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškание so zaplatením splátky. Predpokladom riadneho zosplatnenia dlhu je potom riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Zároveň ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje využiť právo veriteľa požiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V tejto súvislosti aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 30. novembra 2022, sp. zn. 5 Cdo 224/2021, jednoznačne judikoval, že „...podmienkou výzvy na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktoré právo môže veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, je, že veriteľ v zákonnej lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto ustanovenia, ktorá začína plynúť nasledujúci deň po tom, čo veriteľovi (dodávateľovi) vzniklo právo podľa § 565, t.j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, bez takéhoto včasného je uplatnenie neúčinné. Lehota, v ktorej musí byť toto právo uplatnené, je najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky a veriteľ tak môže urobiť až po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).“

25. V posudzovanej veci pôvodný žalobca Poslednou výzvou z 19.08.2019, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom za takú ju v listine, ktorou pristúpil k zosplatneniu úveru, označil aj samotný pôvodný žalobca, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Posledná výzva bola žalovanému doručená dňa 22.08.2019. K zosplatneniu pohľadávky zo Zmluvy však pôvodný žalobca v zmysle svojich skutkových tvrdení i predloženého listinného dôkazu – Predžalobnej výzvy pristúpil až dňa 15.03.2022, a to s odkazom na Poslednú výzvu z 19.08.2019 a v nej v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka obsiahnuté upozornenie na možnosť využitia práva na mimoriadne zosplatnenie úveru. Avšak, ako to už súd vyššie zdôraznil, z ustanovenia § 565, poslednej vety, Občianskeho zákonníka vyplýva, že toto právo veriteľa je možné uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Preto hoci si zmluvné strany v čl. IX. bode 3. Zmluvy dohodli právo veriteľa na predčasné zosplatnenie úveru, k jeho realizácii mohol veriteľ pristúpiť výhradne za splnenia zákonných podmienok vyžadovaných ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. To znamená, že pokiaľ pôvodný žalobca upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva na zosplatnenie úveru, pričom v zmysle Poslednej výzvy tak urobil v nadväznosti na omeškание žalovaného s úhradou splátky splatnej 15.05.2019, pričom žalovaný bol v neustálom omeškani s úhradou splátok, potom veriteľ (pôvodný žalobca) mohol uplatniť právo na zosplatnenie úveru pre omeškание žalovaného s úhradou tejto splátky prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od jeho omeškania s jej zaplatením (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), t.j. najskôr 16.08.2019, avšak zároveň najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do 15.09.2019, keďže zročnosť splátok bola k 15. dňu v mesiaci (ako vyplýva z predmetnej Zmluvy). V danom prípade však pôvodný žalobca takto nepostupoval. Na druhej strane, pre záver, že k zosplatneniu

úveru došlo Predžalobnou výzvou dňa 15.03.2022, a to pre omeškanie žalovaného s úhradou splátky splatnej 15.12.2021, absentujú dôkazy preukazujúce, že mu predchádzali úkony veriteľa realizované v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (vo vzťahu k tejto splátke). Vzhľadom na uvedené, vychádzajúc zo znenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, nebolo možné priznať v konaní predloženej Predžalobnej výzve zo 15.3. 2022 účinky platného zosplatenia úveru, pretože v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka tento úkon odporuje zákonu.

26. Napriek tomu súd posúdil nárok žalobcu ako dôvodný v rozsahu celej doposiaľ nesplatenej istiny úveru, ako aj v rozsahu celej sumy zmluvných úrokov, na ktoré by veriteľ pri riadnom plnení záväzkov žalovanej zo Zmluvy mal právo, t.j. aj vo vzťahu k tým splátkam istiny a zmluvných úrokov, ktoré ku dňu rozhodovania súdu ešte v zmysle Zmluvy nemali byť splatnými, a to s ohľadom na ustanovenie § 46 ods. 1, prvej vety, časti pred bodkočiarkou, zákona o konkurze, v zmysle ktorého sa nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, považujú od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu za splatné. V predmetnej veci to znamená, že vo vzťahu k splátkam, pôvodne splatným od 15. októbra 2022 do 15. októbra 2023, sa počnúc dňom vyhlásenia konkurzu, t.j. 29. septembrom 2022 uplatňuje zákonná fikcia ich splatnosti.

27. Žaloba bola na súde podaná dňa 25.07.2022, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offa posúdil otázku (či už čiastočného alebo úplného) premlčania uplatneného nároku, pričom dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo Zmluvy v rozsahu uplatnenom žalobou nie je premlčaná. Najstaršia splátka úveru s úhradou ktorých bol žalovaný ku dňu podania žaloby v omeškaní, bol splatný 15.09.2019. Aj s ohľadom na prerušenie plynutia premlčacích lehôt, ku ktorému došlo na podklade zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, súd dospel k záveru, že ku dňu podania žaloby neboli splátky splatné 15.09.2019, a teda ani vyššie (neskôr splatné) splátky úveru premlčané.

28. Žalobca si v konaní uplatňoval aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 632,76 eura. Uvedený nárok si žalobca uplatňoval na základe zmluvných dojednaní obsiahnutých v čl. IX., bode 1., 2. a 4. Zmluvy. Žalobca si v konaní uplatňoval aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty vo výške 456,89 eura, zodpovedajúcej výške zmluvnej pokuty vyčíslenej ku dňu zosplatenia, t.j. k 15.03.2022, a to od 12.04.2022 do zaplatenia. Uvedený nárok si žalobca uplatňoval na základe zmluvných dojednaní obsiahnutých v čl. IX., bode 1. Zmluvy. K tomu súd primárne poukazuje na to, že Okresný súd Vranov nad Topľou vo výroku rozsudku č. k. 5Csp/99/2018-319 zo dňa 10. októbra 2019 určil, že „zmluvné podmienky v Zmluve o úvere č. 725620550 zo dňa 21. decembra 2017 uzatvorené medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným (pozn. súdu: spoločnosťou Silverside, a. s.) uvedené: v čl. IX. – Upozornenie na následky nesplácania, bod 1 v znení: „ak sa Dlžník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.“ a v čl. IX. – Upozornenie na následky nesplácania, bod 4 v znení: „v prípade omeškania Dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má Veriteľ právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2. tohto článku sa použije rovnako.“ sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné.“ Predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené v odvolacom konaní rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 9CoCsp/23/2020-389 zo dňa 29. apríla 2021. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Okresného súdu Košice okolie č.k. 10Csp/462/2022 zo 17.02.2023, ktorý vo svojom rozhodnutí poukazuje na predmetné rozhodnutia vyššie v tomto bode uvedené a so závermi v súvislosti s nepriznaním nároku na zmluvnú pokutu s prísl. sa súd v tomto konaní stotožňuje.

29. Platí, že ak súd v individuálnom spore rozhodne, že konkrétna zmluvná podmienka je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná (§ 298 CSP), ide o vyriešenie sporu medzi konkrétnym dodávateľom a spotrebiteľom a súd vo výroku takéhoto svojho rozhodnutia neuvádza povinnosť dodávateľa zdržať sa ďalšieho používania takejto zmluvnej podmienky. Avšak napriek tomu, že súd v rozsudku, ktorý sa týka individuálneho sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nezakazuje dodávateľovi ďalšie použitie dotknutej zmluvnej podmienky, táto povinnosť dodávateľovi vyplýva z hmotnoprávneho ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka. Porušenie tejto zákonnej povinnosti potom môže mať za následok absolútnu neplatnosť dotknutej časti spotrebiteľskej zmluvy či vznik práva na vydanie bezdôvodného

obohatenia a napokon aj vznik práva na náhradu škody s tým, že neprijateľnosť dotknutej zmluvnej podmienky sa v konaní o týchto nárokoch už nemusí dokazovať.

30. V nadväznosti na uvedené má súd za to, že ak si dodávateľ v inštančnom postupe používanie problémovej zmluvnej podmienky neobháji, je povinný bez ďalšieho zdržať sa jej ďalšieho (opakovaného, súvislého) používania, vrátane uplatňovania plnení z takejto zmluvnej podmienky. Takýto zákaz explicitne vyplýva z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka. Nie je pritom významné, či iný súd by bol v rámci súdnej kontroly k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa nedá vylúčiť, že iný súd plnenie z takejto zmluvnej podmienky prizná. V každom prípade však ide o protiprávny stav, za ktorý je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústavne (porovnaj čl. 7 Smernice 93/13/EHS) plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova v nie dobrej viere "skúša," ktorý súd mu plnenie prizná (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove z 24. apríla 2012, sp. zn. 6Co/91/2011).

31. K samotnej výške zmluvnej pokuty určenou sadzbou 12,00 % ročne z dlžnej sumy, pričom s poukazom na § 3a ods. 1 v spojení s ods. 2 nariadenia súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice okolie č.k. 10Csp/462/2022 zo 17.2.2023 bod 50, kde dospel k záveru o jej neprimeranej výške a rozporu so zákonom. Okrem iného sa tu uvádza : Označené ustanovenie totiž ustanovuje, že zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu nesmú prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia. V prejednávanej veci však súčet sankcií za omeškanie spotrebiteľa (žalovaného), dojednaných v čl. IX. bode 1. a bode 4. Zmluvy, prevyšuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia, ktorý k prvému dňu omeškania žalovaného (a už dlhodobo predtým) predstavoval 15,00 % ročne, keďže činí 17,00 % ročne (12,00 % dojednaná zmluvná pokuta + 5,00 % úroky z omeškania v zmysle § 3 nariadenia i samotnej Zmluvy). Z uvedeného dôvodu sú v naposledy označených ustanoveniach Zmluvy obsiahnuté zmluvné podmienky v rozpore so zákonom, a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty preto žalobcovi neprislúcha, so zreteľom na ktorý záver musel súd žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty a jej príslušenstva zamietnuť. Skutočnosť, že žalobca si uplatnil nárok na zmluvnú pokutu len vo výške 10,00 % ročne, je vzhľadom na neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute, bez vplyvu na uvedené právne posúdenie veci, rovnako ako ustanovenie čl. IX. bodu 2. Zmluvy, ktoré je z väčšej časti citáciou ustanovenia § 3a ods. 1 a ods. 3 nariadenia, avšak ako vyplýva z bodov 1. a 4. dotknutého článku Zmluvy, bez toho, aby táto našla konkrétne vyjadrenie v dojednaní o samotnej výške zmluvnej pokuty. Žalobcovi teda nemôže privodiť lepšiu situáciu tvrdenie, respektíve to, že zmluvnú pokutu si napokon uplatnil len vo výške 10,00 % ročne. Takéto následné zvažovanie krokov veriteľa, ku ktorým musí dôjsť, aby bola naplnená litera zákona, je totiž pre spotrebiteľa neprijateľné. Spotrebiteľ musí byť už v čase uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy oboznámený s presnou výškou zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, ktoré si v prípade nesplnenia svojich povinností bude môcť veriteľ od neho vymáhať (obdobne rozsudok Krajského súdu v Nitre z 15. novembra 2018, sp. zn. 8Co/136/2018). Vzhľadom na závery prezentované v súvislosti s uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu súd žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

32. Pokiaľ ide o nárok na vynaložené náklady, uplatnený žalobou vo výške 17,00 eur, súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázaný jeho právny základ (predloženým Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby – spotrebiteľov, účinným od 1. júla 2018, ktorý bol žalovaným osobitne podpísaný dňa 4. decembra 2018), ako ich dôvodnosť a preto v tejto časti žalobe vyhovel a žalobcovi takto vymedzený nárok priznal.

33. So zreteľom na vyššie konštatovanú neplatnosť zosplatnenia úveru a súčasne nastúpenie zákonnej fikcie splatnosti všetkých splátok úveru ako aj neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute súd nemohol vyhovieť žalobe v celom rozsahu uplatneného zákonného úroku z omeškania, ktorého sa žalobca domáhal vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.356,80 eur od 12.04.2022 do zaplatenia a zo súm omeškaných splátok úveru, t.j. vždy zo sumy 117,84 eura od 16.08.2019 a ďalej od 16. dňa každého nasledujúceho mesiaca a to až do zaplatenia, ako aj zo sumy zmluvnej pokuty (vyčíslenej ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. k 15.03.2022) vo výške 456,89 eura od 12.04.2022 do zaplatenia. V tomto smere ako nedôvodnú zamietol aj žalobu v časti úrokov z omeškania zo zmluvnej pokuty ako aj v časti úrokov z omeškania zo splátok pôvodne splatných počnúc 15.04.2022, ktorých priznania sa žalobca

z dôvodu predčasného zosplatnenia úveru domáhal už od 12.04.2022. Keďže však splatnosť všetkých splátok úveru nastala v zmysle § 46 ods. 1, prvej vety, časti pred bodkočiarkou, zákona o konkurze najneskôr 29. septembra 2022, žalovaný sa do omeškania s úhradou splátok pôvodne splatných po tomto dátume, t.j. splátok splatných od 15. októbra 2022 do 15. októbra 2023), dostal 30. septembra 2022, od ktorého dňa vzniklo žalobcovi právo na úroky z omeškania zo sumy zodpovedajúcej súčtu týchto splátok úveru. Úroky z omeškania zo splátok pôvodne splatných 15.03.2022, 15.04.2022 až 15.09.2022 potom žalobcovi patrili rovnako ako pri všetkých predchádzajúcich splátkach vždy od prvého dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, t.j. od 16-teho dňa toho ktorého mesiaca, a takto ich súd žalobcovi aj priznal.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. od 1. decembra 2019 (ďalej len "Občiansky zákonník"), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len "nariadenie") výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. V rozsahu uplatneného zákonného úroku z omeškania súd podanej žalobe vyhovel, keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania. Žalobcovi teda vznikol nárok na úrok z omeškania, ktorý si v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou uplatnil vo výške 5,00 % ročne, keďže výška úrokovej sadzby ECB platná v rozhodnom období predstavovala 0,00 % ročne (respektíve počnúc 27. júla 2022 predstavovala 0,50 % ročne a od 14. septembra 2022 predstavovala 1,25 % ročne). Súd preto žalobcovi v zmysle citovaného ustanovenia § 369 ods. 1, ods. 3 Obchodného zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia priznal nárok na úrok z omeškania v uplatnenej výške zo sumy jednotlivých omeškaných splátok úveru a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej splátky, ako aj zo sumy istiny úveru ex lege zosplatnenej vyhlásením konkurzu (sumy 1.531,92 eura 13 x 117,84).

35. Keďže v priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že dlžnú sumu mu žalovaný do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil, bol k tejto povinnosti zaviazaný súdom.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Keďže žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, to znamená, že každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí ísť o prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. V danom prípade mal v prevažnej miere úspech v

spore žalobca a to v percentuálnom vyjadrení 90,2 % a úspech žalovaného predstavoval len 9,8 %. Odpočítaním úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, t. j. 90,2 % - 9,2 % v percentuálnom vyjadrení bude mať žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,4 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).